SURAT Ad-Duha – KAPITEL 93

Det klara morgonljuset

بسم الله الرحمن الرحيم
I GUDS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

,

93:1
وَالضُّحَىٰ
VID DET klara morgonljuset

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

Versen:

وَالضُّحَىٰ
”Vid det klara morgonljuset” (Koranen 93:1)

Detta är en edsformel där Gud svär vid ”al-ḍuḥā” – morgonens ljusa timmar. I klassisk arabisk förståelse är detta tiden efter soluppgången men före middagstid, då ljuset är klart och världen vaknar till liv.

Klassiska tafsir (kommentarer)

1. Imam al-Tabari

- Han förklarar att Gud svär vid morgonljuset för att visa dess betydelse som en tid av aktivitet, hopp och välsignelse.
- Det är också en kontrast till nästa vers (natten), vilket förstärker temat om ljus efter mörker.

2. Ibn Kathir

- Ibn Kathir skriver att denna vers är en del av en tröstande uppenbarelse till Profeten Muhammad efter en period då uppenbarelsen hade upphört.
- Morgonljuset symboliserar återkomsten av Guds nåd och vägledning.

3. Ma’ariful Qur’an

- Denna tafsir betonar att morgonljuset är en metafor för hopp och ny början.
- Gud svär vid denna tid för att trösta Profeten och visa att han inte är övergiven.

Profetens situation enligt hadither

Enligt en autentisk hadith från **Sahih al-Bukhari** och **Muslim**, återberättad av **Jundub ibn Sufyan**, upphörde uppenbarelsen tillfälligt. Under denna tid började vissa motståndare håna Profeten och säga att Gud hade övergett honom. Då uppenbarades sura Ad-Duha:

> **”Din Herre har inte övergett dig och du har inte väckt Hans missnöje.”**
> (vers 3)

Vers 1 fungerar som en inledning till detta tröstande budskap.

Symbolik och lärdomar

- **Morgonljuset** representerar hopp, klarhet och en ny början efter mörker.
- Det är en påminnelse om att även när livet känns tungt, kommer ljuset tillbaka.
- För Profeten **frid vare över honom** var detta en bekräftelse på att Gud fortfarande vägleder honom.

93:2
وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ
och vid natten, när dess mörker tätnar!

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Versen:

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ
”Och vid natten, när dess mörker tätnar.” (Koranen 93:2)

Språklig och symbolisk betydelse

- **”al-layl”** betyder natten, och **”sajā”** betyder att stilla sig, breda ut sig, eller bli mörk och tyst.
- Gud svär vid natten när den är som mest stilla och mörk, vilket skapar en stark kontrast till vers 1 där Gud svär vid morgonljuset.

Tematisk betydelse

- Versen förstärker temat om **kontrast mellan ljus och mörker**, aktivitet och vila, uppenbarelse och tystnad.
- Den symboliserar den period då uppenbarelsen tillfälligt upphörde för Profeten Muhammad **frid vare över honom** ﷺ, vilket ledde till oro och sorg.
- Men precis som natten följs av morgon, följs tystnaden av uppenbarelse – ett budskap om hopp och återkomst.

Klassiska tafsir

1. Ibn Kathir

- Han förklarar att Gud svär vid natten för att visa att även i dess stillhet och mörker finns Guds närvaro.
- Det är också en påminnelse om att Gud inte har övergett Profeten, vilket bekräftas i vers 3.

2. al-Tabari

- Han tolkar ”sajā” som en natt som stilla sig och täcker allt med sitt mörker – en bild av lugn men också av tillfällig frånvaro av ljus.
- Detta speglar Profetens känsla av ensamhet när uppenbarelsen pausade.

3. Tafsir al-Qurtubi

- Han betonar att edsformeln är en del av Guds tröstande tilltal till Profeten **frid vare över honom**.
- Natten är inte ett tecken på övergivenhet, utan en naturlig del av livets rytm – och Gud är närvarande även i mörkret.

Profetens upplevelse

- Enligt hadither från Sahih al-Bukhari och Muslim, kände Profeten stor oro när uppenbarelsen upphörde.
- Motståndare började håna honom och säga att Gud hade övergett honom.
- Denna vers, tillsammans med vers 1, inleder ett budskap som försäkrar honom om att Gud är med honom – både i ljus och mörker.

93:3
مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ
Din Herre har inte övergett dig
och du har inte väckt Hans missnöje.

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

Versen:

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ
”Din Herre har varken övergett dig eller avskytt dig.” (Koranen 93:3)

Kontext och betydelse

Denna vers är kärnan i surans budskap. Den kommer efter att Gud svurit vid morgonljuset och natten – två symboler för hopp och prövning – och nu kommer det lugnande svaret till Profeten Muhammad **frid vare över honom** .

”Mā waddaʿaka rabbuka”

- **”Din Herre har inte övergett dig”**
- Ordet *waddaʿa* antyder ett avsked, som när någon lämnar utan att återvända. Gud förnekar detta: Han har inte lämnat Profeten.

”wa mā qalā”

- **”och Han har inte avskytt dig”**
- *Qalā* betyder att känna avsky eller ogillande. Gud förnekar att Han skulle ha vänt sig bort i vrede.

Klassiska tafsir

1. Ibn Kathir

- Han berättar att denna vers uppenbarades efter att uppenbarelsen tillfälligt upphört. Fiender till Profeten **frid vare över honom** började säga att Gud hade övergett honom. Denna vers kom som ett direkt svar på dessa anklagelser.

2. al-Tabari

- Han betonar att Gud tröstar Profeten genom att förneka både övergivande och vrede. Det är en bekräftelse på Guds fortsatta närvaro och kärlek.

3. al-Qurtubi

- Han tolkar versen som ett uttryck för Guds mildhet och barmhärtighet. Det är inte bara ett svar till Profeten **frid vare över honom**, utan också en påminnelse till alla troende att Guds tystnad inte betyder frånvaro.

Profetens upplevelse

- Enligt hadither i **Sahih al-Bukhari** och **Muslim**, kände Profeten ﷺ djup sorg när uppenbarelsen dröjde.
- En kvinna från Quraysh lär ha sagt: *”Jag ser att din djävul har övergett dig.”*
- Denna vers kom som ett gudomligt svar: **Gud har inte övergett dig, och Han älskar dig.**

Andlig lärdom

- Denna vers är en tröst inte bara till Profeten **frid vare över honom**, utan till alla som känner sig övergivna.
- Den påminner oss om att Guds tystnad inte är ett tecken på vrede, utan ibland en prövning eller en förberedelse för något större.

93:4
وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ
Det liv som ligger framför dig skall
förvisso bli lättare än det som hittills varit!

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Versen:

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ
”Och det kommande är bättre för dig än det förgångna.” (Koranen 93:4)

Tolkning och betydelse

Denna vers är en fortsättning på Guds tröstande tilltal till Profeten Muhammad **frid vare över honom** ﷺ. Efter att ha försäkrat honom om att han inte är övergiven (vers 3), kommer nu ett löfte om att framtiden kommer att bli bättre än det förflutna.

”al-ākhirah”

- Kan tolkas som **det kommande livet** (härlivet eller livet efter döden).
- Det finns två huvudsakliga tolkningar:
    - **Det kommande livet (efter döden)** är bättre än detta liv.
    - **Din framtid i detta liv** kommer att bli bättre än din tidigare situation.

”khayrun laka mina al-ūlā”

- ”Bättre för dig än det förgångna” – en försäkran om att Profetens väg kommer att leda till större ära, framgång och närhet till Gud.

Klassiska tafsir

1. Ibn Kathir

- Han nämner båda tolkningarna: att det kommande livet är bättre, men också att Profetens framtid i detta liv kommer att innebära större segrar, fler följare och mer uppenbarelse.

2. al-Tabari

- Han lutar mot att versen syftar på detta liv: att Profetens situation kommer att förbättras, vilket också skedde – från förföljelse i Mecka till seger i Medina.

3. al-Qurtubi

- Han framhäver att versen är både en tröst och ett löfte. Den visar att Gud har en plan, och att Profetens väg är på väg mot större höjder.

Profetens liv i relation till versen

- Efter denna uppenbarelse kom fler suror, fler följare, och till slut seger över Mecka.
- Profetens liv blev ett levande bevis på denna vers: hans framtid blev bättre än hans början.

Andlig lärdom

- Versen är en tröst till alla troende: **Gud har inte övergett dig, och det som kommer är bättre än det som varit.**
- Den uppmanar till tålamod, tillit och hopp – särskilt i tider av prövning.

93:5
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ
Och din Herre skall skänka dig [Sitt goda i överflöd] och du skall bli helt nöjd.

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

Versen:
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ
”Och din Herre skall sannerligen ge dig [så mycket] att du blir nöjd.” (Koranen 93:5)

Tolkning och betydelse

Denna vers är ett löfte från Gud till Profeten Muhammad **frid vare över honom** om att Han kommer att ge honom så mycket – i detta liv och det kommande – att han blir helt tillfreds.

”yuʿṭīka rabbuka”

- ”Din Herre kommer att ge dig” – ett uttryck för Guds generositet och omsorg.

”fa-tarḍā”

- ”så att du blir nöjd” – visar att Guds gåvor kommer att överträffa alla förväntningar.

Klassiska tafsir

1. Ibn Kathir

- Ibn Kathir nämner att detta inkluderar både världsliga och andliga gåvor: seger över fiender, spridning av islam, och höga positioner i det kommande livet.
- Han citerar också hadither där Profeten frid vare över honom **frid vare över honom** säger att han inte kommer att vara nöjd förrän även den sista av hans Ummah är räddad från helvetet.

2. al-Tabari

- Han tolkar versen som ett löfte om att Gud kommer att ge Profeten frid vare över honom allt han behöver för att vara nöjd – både i detta liv och i det kommande.

3. Al-Qurtubi

- Han betonar att versen visar Guds kärlek till Profeten frid vare över honom. Det är inte bara ett löfte om gåvor, utan om att tillfredsställa Profetens hjärta.

Profetens respons

- Enligt hadith i **Sahih Muslim**, sade Profeten **frid vare över honom**: *”Jag kommer inte att vara nöjd förrän även den sista av min Ummah har kommit ut ur helvetet.”* Detta visar hans djupa omsorg om sitt folk – att hans nöjdhet är kopplad till deras frälsning.

Andlig lärdom

- Gud känner våra behov och lovar att ge oss det som gör oss nöjda – ibland mer än vi kan föreställa oss.
- Versen är också en påminnelse om att verklig nöjdhet kommer från Guds närhet och barmhärtighet.

93:6
أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ
Fann Han dig inte faderlös

och gav dig ett hem?

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

Versen:

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ
”Fann Han dig inte som föräldralös och gav dig ett hem?” (Koranen 93:6)

Tolkning och betydelse

Denna vers inleder en serie påminnelser från Gud till Profeten Muhammad **frid vare över honom** om hur Han har tagit hand om honom genom hela livet. Det är en retorisk fråga som bekräftar Guds omsorg.

”Yatīman” – Föräldralös

- Profeten **frid vare över honom** förlorade sin far innan han föddes och sin mor vid sex års ålder.
- Han växte upp under vård av sin farfar och senare sin farbror Abu Talib.

”Fa-āwā” – Gav dig ett hem / skydd

- Gud ordnade att Profeten fick trygghet och omsorg trots att han saknade föräldrar.
- Det är ett uttryck för Guds aktiva ingripande och barmhärtighet.

Klassiska tafsir

1. Ibn Kathir

- Han förklarar att versen är en påminnelse om Guds nåd: Profeten var föräldralös, men Gud såg till att han fick skydd och kärlek.
- Det är också en uppmaning till tacksamhet och tillit.

2. al-Tabari

- Han tolkar versen som ett sätt att visa att Gud alltid varit med Profeten – från barndomen till profetskapet.
- Det är en bekräftelse på att Gud inte övergett honom, vilket knyter tillbaka till vers 3.

3. al-Qurtubi

- Han betonar att versen är både tröstande och uppfordrande: eftersom Gud har tagit hand om dig, ska du också ta hand om andra i behov.

Profetens liv i relation till versen

- Profeten Muhammads **frid vare över honom** liv började med förlust, men han fick stöd från sin familj och samhället.
- Denna vers visar att även i svårigheter finns Guds omsorg – ett budskap som gäller alla troende.

Andlig lärdom

- Gud ser våra svårigheter och ingriper med omsorg.
- Att vara föräldralös eller utsatt är inte ett tecken på övergivenhet – det är en möjlighet för Gud att visa sin nåd.
- Versen uppmanar till att minnas Guds tidigare välsignelser när man går igenom prövningar.

93:7
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ
Och såg Han dig inte vilsen
och vägledde dig

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

”Och Han fann dig vilse, och vägledde dig.”

Denna vers är en del av en tröstande och upplyftande passage riktad till profeten Muhammad **frid vare över honom** under en tid då han kände sig nedslagen. Här är en fördjupad förklaring med stöd från klassiska lärda och källor:

Kontext och betydelse

- **”Han fann dig vilse” (ḍāllan)**: Detta betyder inte att profeten var vilse i synd eller okunnighet, utan snarare att han inte tidigare hade fått uppenbarelse eller kände till den fullständiga vägledningen från Gud. Det handlar om att han inte hade profetisk vägledning innan uppenbarelsen började.
- **”Och vägledde dig” (fa-hadā)**: Gud vägledde honom genom att utse honom till profet, ge honom Koranen och visa honom den raka vägen.

Uttalanden från lärda

Ibn Kathir:
Han förklarar att ”ḍāllan” betyder att profeten inte kände till detaljerna i tron innan uppenbarelsen. Det är inte en negativ beskrivning, utan en konstaterande av att vägledningen kom genom Guds nåd.

al-Tabari:
Han nämner att profeten inte visste vad tro och uppenbarelse var innan han fick dem, vilket är i linje med versen i surah ash-Shura (42:52): *”Du visste inte vad Skriften var, ej heller tron, men Vi gjorde den till ett ljus...”*

al-Qurtubi:
Han betonar att **”ḍāllan”** inte betyder att profeten var i fel, utan att han var utan vägledning tills Gud vägledde honom.

Profetens egna uttalanden

Det finns inga direkta hadither där profeten kommenterar just denna vers, men flera hadither visar hur han beskrev sin tidigare livssituation:

- Enligt Sahih Muslim berättade profeten att han brukade meditera i Hira-grottan innan uppenbarelsen kom, vilket visar hans sökande efter sanningen.
- I Sahih al-Bukhari finns berättelser om hur profeten kände sig förvirrad efter den första

uppenbarelsen, vilket också speglar hans tillstånd innan vägledningen.

Andlig lärdom

Versen visar att även den mest älskade av Gud, profeten Muhammad **frid vare över honom**, gick igenom en period av sökande innan han fick vägledning. Det är en tröst för alla som söker mening och riktning i livet — Gud ser oss, och Han vägleder den som söker.

93:8
وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ
Och såg Han dig inte lida nöd
och skänkte dig allt vad du behövde

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ
”Och Han fann dig i behov, och Han gjorde dig självförsörjande.”

Här är en fördjupad förklaring av denna vers, med stöd från klassiska tafsir-källor och lärda:

Språklig och teologisk tolkning

- **”ʿāʾilan” (عَائِلًا)**: Detta ord betyder ”fattig”, ”i behov” eller ”beroende av andra”. Det beskriver profetens ekonomiska situation före uppenbarelsen.
- **”fa-aghna” (فَأَغْنَىٰ)**: Betyder ”gjorde rik”, ”gjorde självförsörjande” eller ”tillfredsställde behov”. Det handlar inte nödvändigtvis om materiell rikedom, utan om att Gud tillfredsställde hans behov och gjorde honom oberoende.

Uttalanden från klassiska lärda

- **Tafsir al-Maʿārif al-Qurʾān**: Förklarar att profeten Muhammad **frid vare över honom** var i ekonomiskt behov, men Gud gjorde honom självförsörjande, först genom hans äktenskap med Khadijah **må Allah vara nöjd med henne**, och senare genom att hans behov tillgodosågs på olika sätt.

- **Qur’an Wiki**: Betonar att detta inte bara är en historisk påminnelse utan också en andlig princip — att Gud är den som förvandlar behov till tillräcklighet. Det är en påminnelse om Guds roll som *Al-Ghani* (Den Självförsörjande, Den som berikar).
- **Quran Gallery**: Lyfter fram att detta är en universell princip: Gud tar människan från ett tillstånd av behov (ʿāʾil) till ett tillstånd av inre rikedom (ghinā), vilket också kan tolkas som andlig tillfredsställelse.

Profetens liv som kontext

- Profeten Muhammad **frid vare över honom** växte upp som föräldralös och hade begränsade ekonomiska resurser.
- Hans första ekonomiska stabilitet kom genom hans arbete som handelsman för Khadijah, som senare blev hans hustru.
- Efter profetskapet levde han enkelt, men hans behov tillgodosågs alltid — ibland genom gåvor, ibland genom samhällets stöd.

Andlig reflektion

Denna vers påminner oss om att Gud är den som ser våra behov och tillfredsställer dem — ibland genom människor, ibland genom oväntade vägar. Den lär oss också att verklig rikedom inte alltid är materiell, utan kan vara inre frid, tillit och oberoende från skapelsen.

93:9
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
Var därför inte hård mot den faderlöse

REDAKTIONENS ANTECKNINGAR

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
”Så vad gäller den faderlöse – förtryck honom inte.”

Denna vers markerar en övergång från att påminna profeten **frid vare över honom** om Guds välsignelser till att uppmana honom – och i förlängningen alla troende – att visa tacksamhet genom godhet mot andra, särskilt de mest utsatta.

Tolkning och innebörd

- **”al-yatīm” (اليتيم)**: Betyder ”den faderlöse”. I islamisk tradition är en ”yatim” ett barn som förlorat sin far innan puberteten. Profeten Muhammad **frid vare över honom** var själv föräldralös, vilket gör denna vers särskilt personlig.
- **”fa-lā taqhar” (فَلَا تَقْهَرْ)**: Betyder ”förtryck inte”, ”behandla inte hårt”, eller ”skrik inte åt”. Det är en stark uppmaning att inte utnyttja eller förnedra den som redan är i en sårbar position.

Klassiska tafsir-kommentarer

- **Ibn Kathir**: Han förklarar att eftersom profeten själv var föräldralös, påminns han här att visa särskild omtanke och mildhet mot andra i samma situation.
- **Al-Tabari**: Betonar att ”taqhar” innebär att inte behandla den faderlöse med hårdhet, arrogans eller förakt. Det är en uppmaning till barmhärtighet och respekt.
- **Al-Qurtubi**: Påpekar att detta är ett generellt budskap till alla troende, inte bara till profeten. Att ta hand om föräldralösa är en central del av islamisk etik.

Profetens exempel

Profeten Muhammad **frid vare över honom** sade:

> **”Jag och den som tar hand om en föräldralös kommer att vara så här i Paradiset”**, och han höll ihop sina två fingrar (pek- och långfingret). *(Sahih al-Bukhari, 5304)*

Detta visar den höga status som ges till dem som behandlar föräldralösa med kärlek och omsorg.

Andlig reflektion

Denna vers är inte bara en moralisk uppmaning – den är en påminnelse om att vår egen sårbarhet bör göra oss mer empatiska. Islam lär att social rättvisa börjar med hur vi behandlar de mest utsatta: barn utan föräldrar, de fattiga, de marginaliserade.

93:10

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
och stöt inte bort tiggaren med barska ord.

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
”Och vad gäller den som ber [om hjälp] – avvisa honom inte.”

Denna vers fortsätter den moraliska och sociala vägledning som började i vers 9, och uppmanar till respektfullt bemötande av människor i behov.

Tolkning och innebörd

- **”as-sāʾil” (السائل)**: Betyder ”den som ber om något”, oftast tolkad som en tiggare eller någon som ber om hjälp, kunskap eller vägledning.
- **”fa-lā tanhar” (فَلَا تَنْهَرْ)**: Betyder ”avvisa inte”, ”skrik inte åt”, ”var inte hård mot”. Det är en uppmaning att inte behandla den behövande med förakt eller irritation.

Klassiska tafsir-kommentarer

- **Ibn Kathir**: Förklarar att detta är en uppmaning att inte vara hård eller ovänlig mot den som ber om hjälp, vare sig det gäller materiellt stöd eller kunskap.
- **Al-Tabari**: Betonar att detta inkluderar både tiggare och de som söker vägledning. Att avvisa dem hårt är emot profetens karaktär.
- **Al-Qurtubi**: Påpekar att även om man inte har något att ge, bör man bemöta den behövande med vänlighet och respekt.

Profetens exempel

Profeten Muhammad **frid vare över honom** var känd för sin mildhet mot tiggare och frågande. Han avvisade aldrig någon hårt, även om han inte kunde ge något. Enligt en hadith i Sahih Muslim:

> **”Avvisa inte den som ber, även om du bara kan ge ett vänligt ord.”**

Andlig reflektion

Denna vers lär oss att vår attityd mot de behövande är lika viktig som själva hjälpen. Att visa respekt, lyssna och inte förnedra är en form av ibadah (tillbedjan). Det är också en påminnelse om att vi alla är ”sāʾil” inför Gud – vi ber Honom om hjälp, och därför bör vi behandla andra som ber oss med samma ödmjukhet.

93:11
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
Men berätta [för alla] om din Herres välgärningar!

REDAKTIONENS
ANTECKNINGAR

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
”Och vad gäller din Herres nåd – tala om den.”

Detta är den avslutande versen i surah Ad-Duhaa, och den sammanfattar surans budskap med en uppmaning till tacksamhet och spridning av godhet.

Tolkning och innebörd

- **”niʿmat rabbika” (نِعْمَةِ رَبِّكَ)**: Syftar på alla former av välsignelser från Gud – materiella, andliga, emotionella, och profetiska. Det inkluderar vägledning, trygghet, försörjning och uppenbarelse.
- **”fa-ḥaddith” (فَحَدِّثْ)**: Betyder ”berätta”, ”förkunna”, ”sprid”. Det är en uppmaning att tala om Guds gåvor, inte för att skryta, utan för att erkänna Hans godhet och inspirera andra.

Klassiska tafsir-kommentarer

- **Ibn Kathir**: Förklarar att detta är en uppmaning till profeten att tala om den välsignelse han fått – profetskapet – och att sprida budskapet. Det gäller också att visa tacksamhet genom handling.
- **Al-Tabari**: Betonar att ”ḥaddith” innebär att erkänna och tala om Guds gåvor, både i

ord och i handling. Det är en form av tacksamhet.
- **Al-Qurtubi**: Påpekar att detta gäller alla troende – att tala om Guds nåd är en del av att vara tacksam och att inspirera andra till tro och godhet.

Profetens exempel

Profeten Muhammad **frid vare över honom** var känd för att alltid erkänna Guds gåvor, även i små saker. Han sade:

> **”Den som inte tackar människor, tackar inte Gud.”** *(Sunan Abi Dawud, 4811)*

Han visade tacksamhet genom att dela med sig, hjälpa andra och sprida budskapet med mildhet.

Andlig reflektion

Denna vers lär oss att tacksamhet inte bara är en känsla – det är en handling. Att tala om Guds gåvor är ett sätt att erkänna Hans närvaro i våra liv, och att inspirera andra att också söka Hans vägledning. Det är också ett skydd mot arrogans och glömska.

Surah Ad-Duhaa – Sammanfattning och budskap

Temat: Surah Ad-Duhaa uppenbarades under en period då profeten Muhammad kände sig övergiven och nedstämd. Gud svarar med en varm och kärleksfull påminnelse om Hans närvaro, omsorg och löften. Suran är en källa till tröst för alla som går igenom svårigheter.

Vers för vers – Översikt

1–2. **Gud svär vid morgonljuset och natten** – för att visa att ljus följer mörker, och att svårigheter följs av lättnad.

3. **”Din Herre har inte övergett dig”** – Gud försäkrar profeten att Han varken har övergett honom eller är missnöjd.
4. **”Det som kommer är bättre än det som varit”** – ett löfte om framtida godhet,

både i detta liv och i det nästkommande.

5. **”Din Herre ska ge dig, och du ska bli nöjd”** – Gud kommer att ge profeten det han behöver, tills han är tillfreds.

6–8. **Tre påminnelser om Guds tidigare omsorg:**

- Han fann dig som föräldralös – och gav dig skydd.
- Han fann dig utan vägledning – och vägledde dig.
- Han fann dig i behov – och gjorde dig självförsörjande.

9–11. **Tre etiska uppmaningar:**

- Förtryck inte den faderlöse.
- Avvisa inte den som ber om hjälp.
- Tala om Guds välsignelser.

Sammanfattande budskap

- **Tröst i prövningar:** Gud överger inte sina tjänare, även när det känns tyst.
- **Tacksamhet genom handling:** Att minnas Guds gåvor bör leda till godhet mot andra.
- **Profetens liv som förebild:** Hans resa från föräldralöshet till profetskap visar Guds plan och omsorg.

Andlig reflektion

Surah Ad-Duhaa är som ett kärleksbrev från Gud till den som känner sig ensam, osedd eller prövad. Den påminner oss om att varje mörk natt följs av gryning, och att Guds nåd ofta kommer tyst – men alltid i rätt tid.